

Ret. Sbag har han udtalt, at han var overbevist om, at, dersom denne Sum blev bevilget, saa vilde den ikke tjene Kjøbstæderne til Gode; da nu det subsidiaire Forslag, som her er stillet, og som formodentlig vil blive vedtaget, gaar ud paa, at enhver Kjøbstad, som venter at faae Noget af dette Beløb, skal hve et lignende Beløb, saa kan man dog vistnok forudsætte, at det i hver enkelt Kjøbstad vil blive taget under nøie Overveielse, om det vil tjene dem til Gode, at faae en saadan Udstilling igang. Jeg troer visstelig, at man bør overlade det til hver enkelt Kjøbstad, og der er slet ingen Fare for Kjøbstædernes Vedkommende derved. Efter den Udtalelse, vi igaar hørte af den hvidtærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Punkt, og efter den Vægt, han lagde paa Forskjellen i sine Udtalelser nu, og dersom han havde nægtet at modtage Beløbet, har jeg det Haab, at Fleertallet her i Salen vil fastholde Afstemningen ved anden Behandling. Jeg vilde ansee det for saare ønskeligt, om dette Forslag blev bibeholdt, og foruden de Grunde, som derfor ere anførte af flere ærede Talere, har jeg endnu en særlig Grund dertil. Der er i de forskjellige Kjøbstæder en Tendents til at troe, at de ikke ere tilbørligt repræsenterede her paa Rigsdagen, de have en Tendents til at troe, at de ikke blive behandlede retfærdigt her, at de blive stedmoderligt behandlede; af denne Tro udvikler sig en Uvilje mod Grundloven, og i Sædeleshed mod Valgloven. Nu har jeg nok igaar hørt af et æret Medlem, at han betragter denne Stemning som tilhørende en svunden Tid, men derimod skal jeg tillade mig at bemærke, at det ikke er længere siden end ifjor, at der fra en Forening her i Kjøbenhavn udgik en almindelig Petition til Rigsdagen, som blev omsendt til alle Landets Kjøbstæder, og som ligesom gik ud paa at bede Rigsdagen forandre Valgloven. Denne Petition fik i den lille Commune, hvor jeg har Ophold, og som, naar den ansprenger sig, kan stille 140 Vælgere paa Venene, 134 Underkrifter; man vil altsaa see, at der i denne Commune er stor Tendents til at puste Valgloven forandret. Nu frygter jeg for, at hvis dette Forslag skulde blive forkastet, saa vil denne Stemning drage ny Nærvig, og man vil sige: Ja, her seer man

det, man har bevilget til det og til det og til det, men da det kom til Kjøbstæderne, vilde man intet bevilge. (E. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet!) Nu skal jeg strax tilføie den Bemærkning, at det ingenlunde er min Mening, at man af dette Hensyn skal stemme for Noget; som man anseer for urigtigt, det er langt fra min Mening, men jeg har ikke kunnet opfatte det Forslag, som ved anden Behandling blev stillet om en Bevilling af 4000 Rd., som i og for sig urigtigt, og derfor skal jeg meget anbefale det ærede Thing at stemme imod Uvalgets Fleertals principale Udstilling:

Kjøer: Naar jeg har begjært Ordet, er det nærmest for at modbyde min Afstemning over Forslaget under Nr. 4, om at de 4000 Rd. til Industriens Fremme nægtes. Jeg skal da følge Antydningen fra det ærede Medlem, der sidst satte sig, og handle efter min Overbeviisning, og ifølge den vil jeg stemme imod, at disse 4000 Rd. blive bevilgede, ligesom jeg ogsaa stemte derimod ved anden Behandling. Jeg har hørt mange ærede Herrer, som jeg, det skal jeg tilføie, ellers gjerne ved mangfoldige Leiligheder samstemmer med, anføre Grunde, og de have føiet til vægtige Grunde, for disse 4000 Rd.; jeg har fulgt enhver af de Herrer med den største Opmærksomhed, men jeg maa ærligt tilstaae, at det, som de kalde for Grunde og vægtige Grunde, kun er, at Forslaget ved anden Behandling er blevet vedtaget med 50 Stemmer mod 40. Jeg nægter ikke, at det er en Grund; jeg tilbageviser aldeles ikke det som ubegrundet; det er en Grund, men at det skulde være en Grund for os, der ved anden Behandling have stemt imod Forslaget, til nu ved tredie Behandling at gaae over til at stemme for det, det maa jeg tilstaae, at det ikke er mig muligt at begribe. Jeg maa ligeledes tilstaae, at jeg af de andre Grunde, som ere anførte, og som de kalde for vægtige, ikke har kunnet drage anden Slutning, end at Forslaget saa at sige mere er fremkommet for at sige Kjøbstæderne en Behagelighed end for at gavne dem; dersom det var Tilfældet, at jeg var istand til at see, at man virkelig gjorde Kjøbstæderne nogen sær Tjeneste, nogen sær Nytte og vilde befordre deres Fremtidsvel ved